

Den originale sprogudgave af denne side [pl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

polsk

Arv

Polen

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Efter polsk lovgivning kan dødsdispositioner kun foretages ved testamente. Det er ikke tilladt at udarbejde fælles testamenter. Følgende former for testamenter accepteres:

Et skriftligt testamente, som testator har nedfældet i sin helhed, dateret og underskrevet

Et notartestamente udarbejdet af en notar i form af et notarialdokument

Et mundtligt testamente oprettet i overværelse af to vidner for en kommunes borgmester (*wójt*) (en bys borgmester (*burmistrz*) eller en kommunalforvaltningsleder (*prezydent miasta*))

Et mundtligt nødtestamente (som kun kan oprettes af en person, der forventer kun at have kort tid tilbage at leve i, når det er umuligt eller meget vanskeligt at få udarbejdet et testamente på en af ovenstående måder) oprettet i overværelse af tre vidner.

Med hensyn til arvepagter er det kun pagter om afgivelse af afkald på arv, der accepteres. En sådan arvepagt kan indgås mellem den fremtidige testator og den legale arving, men skal udformes som et notarialdokument for at være gyldigt.

2 Skal dødsbodspositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Et testamente skal ikke nødvendigvis være registreret for at være gyldigt. Testamenter, der er udarbejdet i form af et notarialdokument eller overdraget til en notar med henblik på opbevaring, kan registreres ved det nationale notarråd (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodspositioner (f.eks. tvangsarv)?

Polsk lovgivning indeholder ingen begrænsninger for en testators frihed til at udpege en eller flere arvinger. Retten til tvangsarv begrænser heller ikke en testators frihed til at fordele sine aktiver, men beskytter testators nærmeste slægtnings og ægtefælles interesser, da de er berettiget til en bestemt sum penge.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsposition, hvem arver så, og hvor meget?

Følgende regler finder anvendelse, hvis ikke der foreligger noget testamente:

Hvis afdøde var ugift og ikke havde nogen børn, arver hans eller hendes forældre. Hvis en af forældrene døde, inden bobehandlingen blev åbnet, fordeles den pågældende forælders andel ligeligt mellem testators søskende. Hvis en af testators søskende døde, inden bobehandlingen blev åbnet, og den pågældende havde slægtnings i nedstigende linje, fordeles hans eller hendes andel ligeligt mellem disse slægtnings i nedstigende linje. Hvis ikke der findes nogen søskende eller søskendes slægtnings i nedstigende linje, fordeles hele arven ligeligt mellem testators bedsteforældre. Hvis en af bedsteforældrene døde, inden bobehandlingen blev åbnet, tilfalder den pågældende bedsteforælders andel hans eller hendes slægtnings i nedstigende linje. Hvis en af testators bedsteforældre, som døde, inden bobehandlingen blev åbnet, ikke havde slægtnings i nedstigende linje, fordeles hans eller hendes andel ligeligt mellem de øvrige bedsteforældre. Hvis ikke der er nogen slægtnings, som ved lov er arveberettiget, tilfalder arven den kommune, hvor testator havde sin sidste bopæl. Hvis det er umuligt at fastslå, hvor testator havde sin sidste bopæl i Polen, eller hvis testator boede i udlandet, tilfalder arven staten.

Hvis afdøde var ugift, men havde børn, er disse børn enearvinger.

Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle, bliver denne ægtefælle enearving, hvis ikke der findes nogen slægtnings i nedstigende linje, forældre, søskende eller søskendes slægtnings i nedstigende linje.

Hvis afdøde efterlader sig ægtefælle og børn, fordeles arven ligeligt mellem dem. Mindst en fjerdedel af arven skal dog tilfalde ægtefællen. Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle, som afdøde havde indgået et lovfæstet formuefællesskab med, modtager den efterlevende ægtefælle halvdelen af den fælles formue ved formuefællesskabets ophør, mens den anden halvdel indgår i dødsboet.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

En ansøger skal henvende sig til en notar eller til retten i den retskreds, hvor testator havde sin sidste bopæl.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Erklæringer om afgivelse af afkald på eller vedgåelse af en arv skal indgives til retten i den retskreds, hvor den person, der indgiver erklæringen, har bopæl eller opholdssted, eller til en notar. Personer, der bor i udlandet, kan indgive sådanne erklæringer til den polske konsul i landet.

De myndigheder, der er angivet under det foregående spørgsmål.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Efter polsk lovgivning er der ingen del af boet, der er forbeholdt bestemte personer. Der kan dog stilles krav om udbetaling af en tvangsarv, dvs. af en passende sum penge. Der skal ikke indgives erklæringer om afgivelse af afkald på eller vedgåelse af tvangsarv.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

En person, som ønsker at skaffe sig et dokument, der bekræfter personens status som arving, kan enten indgive en anmodning om en retsafgørelse om overtagelse af boet eller indhente et registreret dokument hos en notar, der bekræfter arven. Hvis der er flere arvinger, kan boet på deres foranledning fordeles af en ret ved anlæggelse af en sag om opgørelse af boet eller af en notar i henhold til en aftale om opgørelse af boet i form af et notarialdokument.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

En person bliver automatisk arving eller legatar, når bobehandlingen indledes (men det er muligt at give afkald på arven).

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

En arving hæfter i princippet med hele sin formue for afdødes gæld. En arving kan begrænse denne hæftelse ved at vedgå arven på grundlag af en fortegnelse over aktiver i boet. I så fald skal arvingen indgive en relevant erklæring for notaren eller den kompetente ret senest seks måneder efter den dato, hvor han eller hun blev bekendt med arven. Arvinger hæfter solidarisk for afdødes gæld.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

For at få indført fast ejendom, som udgør en del af en arv, i matrikelregistre og tingbøger, skal arvingen i reglen forelægge dokumenter, der bekræfter personens status som arving, dvs. en retsafgørelse om overtagelse af boet eller et notarbekræftet arvebevis.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Der kan udpeges en bobestyrer ex officio eller efter begæring, når der af en eller anden grund er risiko for, at boet ikke vil blive fordelt forskriftsmæssigt. I den forbindelse skal den berørte indgive en anmodning til den ret, der er kompetent med hensyn til testators aktiver, for at vise, at han eller hun er arving eller legatar eller er berettiget til tvangsarv. En sådan anmodning kan også indgives af eksekutoren af testamentet, en medejer af aktiverne, en person, som også er berettiget til testators rettigheder, en kreditor, som har skriftligt bevis for testators gæld til den pågældende, eller et skattekontor.

I forbindelse med ikke-vedgået arv udpeger retten en bobestyrer ex officio eller efter anmodning.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Testator kan i sit testamente udpege en eksekutor, som skal bestyre boet efter testators død.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Eksekutoren af et testamente skal bestyre boet, betale gæld vedrørende boet, herunder gennemføre de testamentariske dispositioner og instrukser, og efterfølgende fordele boet mellem arvingerne efter anvisningerne i testamentet og gældende lovgivning umiddelbart efter boets opgørelse.

Eksekutoren kan anlægge en retssag, eller der kan anlægges en sag mod eksekutoren i forbindelse med behandlingen af boet, dets tilrettede del eller et bestemt aktiv. Han eller hun kan også anlægge en sag vedrørende rettighederne i boet, og der kan anlægges sag mod ham eller hende i forbindelse med gæld i boet.

Eksekutoren skal endvidere meddele indholdet af en specifik testamentarisk disposition til den person, dispositionen vedrører.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

En person, som er legal arving, skal indgive kopier af relevante dokumenter, der fastslår personens civilstand, for at bevise sin forbindelse til afdøde (f.eks. fødselsattest, vielsesattest). En arving eller legatar skal forelægge et testamente som bevis for sine rettigheder til arven.

Sidste opdatering: 20/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.